Je tak nádherné milovať

J-024

Zbor sv. Jakuba

(Orig.: -, -)

sobášne

V1: [D]Je tak nádherné milovať, [G]nádherné byť milovaný,
[h]život môj do rúk tvojich dať, [A]čas splnených prianí.
[e]Stretla som ťa, moja [f#]láska, kúskom [G]neba stal sa [f#]svet,
ty si [e]radosť môjho [h]života a [G]balzam na [A]bolesť.

R: **V tichu [G]chrámu [A]nežné [h]„áno“ vznesie sa k výšinám,**
vo svetle [e]sviec na [f#]oltári sám [G]Boh zostúpi k [A]nám.
v bielom [h]závoji tisíce [f#]hviezd tajomstvo [G]šťastia skrý[D]vajú,
anjeli v [e]nebi iba [h]pre nás dvoch pieseň [G]lásky [A]spieva[D]jú. D D/G D/A D/G D

V2: Pred oltárom chcem ti ruku dať, skryjem ti ju v dlani,
život môžeme spolu prežívať v Božom požehnaní.
Dnes sľubujem ti lásku a vernosť v dobrom, v zlom,
dnes sľubujem ti seba, buď mojím životom.

R2: Niečo krásne Boh nám núka, v požehnaní silu dá,
nech našu lásku oheň nespáli, nech búrku prekoná.
A naše srdcia v jedno spojené iba tónmi šťastia hrajú,
jedno druhému sa v tento deň ako vzácny dar rozdajú.